

утилізація; оптимізація витрат на організацію процесів логістичної діяльності; мінімізація ризиків при функціонуванні транспортно-логістичних систем; підвищення рівня екологічної освіти й відповідальності персоналу; впровадження інноваційних технологій задля зниження екологічного навантаження на довкілля; застосування інформаційних систем і цифрових технологій у сфері охорони навколишнього природного середовища[4] сприятиме розвитку стійкості логістичних підприємств.

Список використаних джерел

1. Викиди від транспорту і як з ними боротися. URL: <https://ecoaction.org.ua/vykydy-vid-transportu.html>
2. Сало Я.В. «Зелена логістика» в Україні: проблеми та перспективи. *Економіка та суспільство*. Випуск № 47/2023. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2143/2072>
3. McKinnon A., Browne M., Whiteing A., Piecyk A. Green Logistics. Improving the Environmental Sustainability of Logistics. 3rd ed. London: Published by Kogan Page, 2010. 72 p.
4. Трушкіна Н.В. Трансформація транспортно-логістичної системи в Україні на засадах зеленої логістики. *Економічний вісник Донбасу*. 2019. № 2 (56). С. 151-161.

УДК 330

Гончаренко І., студентка; Христенко О.В., к.е.н., доцент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ЕФЕКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ ФАКТОРІВ ВНУТРІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Умови здійснення господарсько-виробничої діяльності вітчизняних підприємств характеризуються впливом низки негативних факторів. Ускладнює усе ще й високий рівень невизначеності та волатильності зовнішнього середовища. Ці умови є складними, але на них підприємства не мають змоги впливати, а змушені лише пристосовувати до них. Як показує досвід великої кількості підприємств за рахунок розвиненого внутрішнього середовища підприємства мають змогу легше пережити будь-які кризи та складнощі. Для цього важливо проводити систематичну діагностику стану внутрішнього середовища, виявляти сприятливі та несприятливі фактори й вживати заходи направлені на їх ефективне використання з метою забезпечення довгострокового розвитку підприємства.

Однак, як показує практика більшості вітчизняних підприємств велика кількість підприємств систематично не здійснюються розвитком внутрішнього середовища. Внаслідок цього вони є досить вразливими до різних непередбачуваних ситуацій.

Ефективне використання факторів внутрішнього середовища має важливе значення для ефективного управління підприємством. Фактори внутрішнього середовища стосуються умов, ресурсів та інфраструктури всередині організації, які впливають на її роботу та продуктивність. Приклади факторів внутрішнього середовища включають організаційну культуру, стиль керівництва, комунікаційні процеси, технологічну інфраструктуру та людські ресурси [1].

Щоб ефективно використовувати ці фактори внутрішнього середовища в управлінні підприємством необхідно забезпечити наступне [1-2]:

створити сильну організаційну культуру, яка допоможе визначити цінності, переконання та поведінку, якими керуються дії співробітників. Це сприяє почуттю єдності та відданості цілям і завданням організації. Щоб створити сильну організаційну культуру, команда лідерів повинна спілкуватися та моделювати бажану поведінку та цінності, визнавати та винагороджувати працівників, які є їх прикладом, і активно залучати працівників до формування культури;

інвестувати у людські ресурси та пам'ятати, що співробітники є основою будь-якої організації. Інвестиції в їх навчання, розвиток і благополуччя можуть призвести до підвищення продуктивності, залученості та задоволеності роботою. Добре навчена робоча сила може допомогти створити культуру постійного вдосконалення та інновацій;

будувати ефективні комунікації, які мають вирішальне значення для успіху будь-якої організації. Це гарантує, що всі працюють для досягнення спільної мети. Використання різних каналів зв'язку, таких як зустрічі, електронні листи та платформи обміну миттєвими повідомленнями, може допомогти забезпечити своєчасний і точний обмін інформацією;

впровадження сучасних інформаційних технологій, які можуть підвищити організаційну ефективність і результативність. Застосування таких технологічних рішень, як програмне забезпечення для управління проектами, інструменти управління взаємовідносинами з клієнтами та аналітика даних, може допомогти оптимізувати роботу, підвищити продуктивність і покращити процес прийняття рішень;

використання демократичного стилю керівництва, який може мотивувати працівників, сприяти створенню позитивного робочого середовища та розвивати культуру інновацій. Хороший керівник має бути доступним, чуйним і відкритим до зворотного зв'язку. Вони також повинні забезпечувати чітке керівництво та встановлювати досяжні цілі, які відповідають цілям організації.

Підсумовуючи зазначимо, що ефективне використання факторів внутрішнього середовища має вирішальне значення для управління підприємством. Встановлюючи сильну організаційну культуру, інвестуючи в людські ресурси, використовуючи ефективні комунікаційні процеси, впроваджуючи інформаційні технології та сприяючи позитивному стилю лідерства, підприємства можуть створити середовище, яке сприяє продуктивності, інноваціям та успіху.

Список використаних джерел

1. Козлова І.М., Костіна О.М. Чинники внутрішнього середовища стратегічного розвитку підприємства. *Інтелект XXI*. 2019. № 3. С. 60-66.
2. Скриньковський Р.М., Семчук Ж.В., Гарасим Л.С. Діагностика внутрішнього середовища підприємства в контексті вивчення сильних і слабких його сторін. *Ефективна економіка*. 2016. № 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2016_3_41 (дата звернення: 14.04.2023)

УДК 340

Горчакова Т.А., студентка

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В ОРГАНІ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Зі зміною реалій сьогодення виникає нагальна проблема прийняття оперативних управлінських рішень в органах публічної влади. Оскільки від їх своєчасності та ефективності, тобто від дієздатності системи державної влади залежать, без перебільшень, людські життя та подальша доля нашої країни. У зв'язку з постановкою нових завдань виникає різне ставлення та різні підходи до вирішення тих чи інших нагальних проблем. При нормальному режимі управління в сучасній світовій практиці процес державного управління, як правило, набуває характеру стратегічного, а при особливому правовому режимі він, забезпечується, в рамках чинних законів при обмеженні певних конституційних прав і свобод людини й громадянина, та зі значним звуженням вибору механізмів процесу регулювання [2]. При цьому зростає значимість прийнятих відповідних управлінських рішень, які безумовно повинні бути ситуативно адаптованими вирішенню проблем, що постали